

multi ad dexteram positi faciunt populum civitatis illius. Multi enim pertinebant ad singulos quosque excelsos: a quibus recipiantur in tabernacula eterna: et erit abundantia in turribus eius. Plenitudo autem deliciarum et sufficientia divitiarum ipse deus: ipse idipsum: ipse cuius participatio est civitatis in idipsum: ipsa erit abundantia nostra. Sed vñ: Per caritatem: est per virtutem. In quo autem est caritas fratres: Qui non sua querit in hac vita. Audi apostolum Paulum habentem caritatem: ait: Placere omnibus per omnia: sicut et ego omnibus per omnia placeo. Ubi ergo quod dixisti: Si adhuc hominibus placerem: christi servus non essem: et modo dicis te placere: et modo cohortaris ut et illi placeat. Sed non ibi posuisti finem: ut quod propter se: non propter caritatem placeat. Qui gloriam suam querit: non querit salutem aliorum. Ait enim: Sicut et ego omnibus per omnia placeo: non querens quod mihi prodest: sed quod multis: ut salvi fiant. Ideo et hic cum de caritate diceret. **Propter fratres inquit: et propinquos meos: loquebar autem pacem de te.** Hierusalem civitas cuius participatio in idipsum: ego in hac vita et in hac terra: ego pauper: peregrinus et gemens: nondum proficiens pace tua: et predicans pacem tuam: non propter me illam predicam: sicut heretici: qui querentes gloriam suam dicunt: Pax vobiscum: et pacem non habent quam populo predicant. Si enim haberent pacem: non conscenderent unitatem. Ego inquit loquebar pacem de te. Sed quare: Propter fratres meos et propinquos meos: non propter honorem meum: non propter pecuniam meam: non propter vitam meam: nam mihi vivere christus est: et mori lucrum: sed loquebar pacem de te: propter fratres meos et propinquos meos. Nam cupiebat ipse dissolvi: et esse cum christo. Et quod ista predicaret propinquis et fratribus: Manere inquit in carne necessarium propter vos. Propter fratres meos et propinquos meos: loquebar autem pacem de te. **Propter domum domini dei mei: quasi bona tibi.** Non propter me quasi bona tibi: nam non tibi querere sed mihi: id est nec ego haberem: quia non tibi querere: Sed propter domum domini dei mei: propter ecclesiam: propter sanctos: propter peregrinos: propter inopes eius ut ascendant: quia dicimus eis: in domum domini ibimus: propter ipsam domum domini dei mei quasi bona tibi. Hec fratres plura et necessaria carpite: manducate: bibite: convalescite: currite: apprehendite.

Alla lra. in eos et proximos non habet

Alla lra. in nostri

Explicit Tractatus de ps. CXXI.

Incipit Tractatus de ps. CXXII. Prefatio

Ascendentis cantica ex ordine cum sanctitate vestra consideranda suscipi. Ascendentis et amantis: et ideo ascendit: aut descendit. Desiderio enim bono levamur ad deum: et desiderio malo ad ima precipitamus. Sed quia iam malo desiderio lapsi cecidimus: super est nobis si agnoscamus quod ad nos non ceciderit sed descendit: berendo illi ascendere: quia viribus nostris non possumus. Ipse dixit dominus Iesus christus. Nemo ascendit in celum: nisi qui de celo descendit: filius hominis qui est in celo. Tamen de se solo videtur dixisse. Ergo ceteri remanserunt: quia solus ascendit qui solus descendit. Quid debent ceteri facere? Uniri corpori ipsius: ut sit unus christus qui descendit et ascendit. Descendit caput: ascendit cum corpore vestitus ecclesia sua: quam sibi exhibuit sine macula et ruga. Solus ergo ascendit: sed et nos qui cum illo sic sumus: ut in illo membra eius sumus: et nobiscum solus est: et ideo unus et semper unus. Unitas nos compaginat uniti: et illi soli cum illo non ascendunt: qui cum illo unus esse noluerunt. Jam vero quoniam ipse qui in celo positus est: et carne suscitatus immortalis: per quam fuit ad tempus mortalis: et nihil in celo persecutionum patiens: nihil malitiae et opprobriorum: sicut in hac terra quando pro nobis omnia sustinere dignatus est: compassus tamen corpori suo in terra laboranti dixit: Saule saule quid me persequeris? Jam ipsum non tangebatur: et se pati persecutionem de celo clamabat. Non preter spem esse debemus: imo cum magna fiducia presumere. Quia si per caritatem ipse nobiscum in terra est: per eandem caritatem et nos cum illo in celo sumus. Sed diximus quemadmodum nobiscum ipse in terra sit: vocem eius diximus de celo sonantis: Saule saule quid me persequeris: cum eum Saul omnino non tangeret: sed nec videret. Quomodo autem ostenditur: quia et nos cum illo in celo sumus? Eodem ipso Paulo apostolo dicente: Si consurrexistis cum christo: que sursum sunt querite: ubi christus est in dextera dei sedens: que sursum sunt sapite: non que sunt super terram: Mortui enim estis: et vita vestra abscondita est cum christo in deo.

Argo et ille adhuc deorsum est: et iam nos sursum sumus. Ille deorsum est compassioe caritatis: nos sursum sumus spe caritatis. Spe enim salui facti sumus. Sed quia spes nostra certa est: quibus futurum sit: sic de nobis dicitur quasi iam factum sit. Ascendat ergo iste cantor: sicut in unoquoque corde vestrum cantet hic homo: et unusquisque sit iste homo. Cum enim dicitis illud singuli: quia omnes unum estis in christo: unus homo illud dicit: Et non ad te domine leuauimus oculos nostros: Sed

Expositio psalmi.

Alia lra. s. habet.

Ad te domine leuauimus oculos meos. Bebetis quidem putare unumquemque vestrum loqui: sed unus ille maxime loquit: qui etiam diffusus est toto orbe terrarum: unus ille loquit: qui alibi dicit: A finibus terre ad te clamauimus: cum angere cor meum. Quis est qui clamat a finibus terre? Quis unus homo diffusus est usque ad fines terre? Unusquisque homo in regione sua potest clamare: nunquam a finibus terre? Sed hereditas illa christi: de qua dicitur: Dabo tibi gentes hereditatem tuam: et possessionem tuam terminos terre: ipsa clamat et dicit: A finibus terre ad te clamauimus: cum angere cor meum. Engat cor nostrum et clamemus: Unus angat cor nostrum? Non de his que hic patiuntur et mali: verbi gratia: quia damnati patiuntur. Nam si inde angat cor: cinis est: quia nescio quem tuorum ex voluntate dei amisisti. Si inde angat cor: quod magnum: hic angunt et corda infidelium: ista patiuntur: et quod nondum in christo crediderunt. Unde angat cor christiani? Quia nondum cum christo uiuit. Unde angitur cor christiani? Quia peregrinat et desiderat patriam. Si inde angat cor tuus: etiam si felix seculum fueris: gemis: et si omnia prospera confluat: et si vniuersi tibi iste mundus arrideat: tu tamen gemis: quod in peregrinatione te constitutum vides: et sentis iam quod te habere felicitatem secundum oculos stultorum: et nondum secundum promissionem christi. Illa quarens gemis: illa quarens desideras: et desiderando ascendis: et ascendendo canticum canticum graduum: et cantando canticum graduum: dicitis. Ad te domine leuauimus oculos meos. Qui habitas in celo. Ascendens quo leuaturus erat oculos: nisi illuc quo tendebat: et ascendere desiderabat? Be terra enim ad celum ascendit. Ecce terra deorsum: quam calcamus pedibus nostris: ecce iam celus sursum: quod vide

Alia lra. in cellis

mus oculis nostris: et ascendendo cantamus: Ad te leuauimus oculos meos: quod habitas in celo. Ubi sunt ergo scale? Tanta enim interualla conspiciuntur inter celum et terram: tanta separatione: et tanta spacia locorum: illuc volumus ascendere: scale non videmus. Nunquam forte fallimus nos: quia canticum graduum: id est canticum ascensionis cantamus: Ascendimus ad celum: si cogitamus deum: quod ascensus in corde fecit. Quid est ascendere in corde? Proficere in deum. Quod omnis qui deficit: non descendit: sed cadit. Sic omnis qui proficit: ascendit. Sed sic proficiat: ut non superbiat: si sic ascendat: ut non cadat. Si autem proficendo superbiat: ascendendo iterum cadit. Sed ut non superbiat: quod debet facere? Leuet oculos suos ad illum qui habitat in celo: non se attendat. Omnis enim superbus se attendit: et magnus sibi videtur quod sibi placet. Sed quod sibi placet: stulto homini placet: quia ille ipse stultus est: cum sibi placet solus. Solus securus placet: quod deo placet. Et quis est qui placet deo? Qui placuerit deus. Displicere sibi deus non potest: placeat et tibi: ut placeas illi. Si tibi ille placeat non poterit: nisi tu tibi displicueris. Si autem displices tibi: tolle a te oculum. Ut quod te enim attendis? Si enim verum te attendis: inuenis in te quod tibi displiceat: et dicitis deo: Peccatum meum ante me est semper. Peccatum tuum sit ante te: ut non sit ante deum: et tu noli esse ante te: ut sis ante deum. Quomodo enim volumus: ut non a nobis auertat faciem deus: sic volumus ut auertat faciem suam a peccatis nostris. Nam vtriusque illic cantat in psalmis. Ne auertas faciem tuam a me. Vox est psalmi: vox est ergo nostra. Et ille qui dicit: Ne auertas faciem tuam a me: vide quod dicat alio loco: Auerte faciem tuam a peccatis meis. Si vis ut auertat faciem suam a peccatis tuis: tu ipse a te auerte faciem tuam: et a peccatis tuis noli auertere. Si enim non ab eis auerteris faciem tuam: tu ipse irasceris peccatis tuis. Sicut tu non auerteris faciem tuam a peccatis tuis: tu agnoscis: et ille ignoscit. At vero a te leuauimus oculos ad illum: et dic: Ad te leuauimus oculos meos: quod habitas in celo. Celum fratres mei si corporaliter intellexerim hoc quod videmus oculis corporeis: vere sic errauimus ut non putemus nos illuc ascendere: nisi scalis positis: aut aliquibus machinamentis. Si autem spiritualiter ascendimus: spiritualiter celum intelligere debemus. Si ascensus in affectu: celum in iusticia. Quid est ergo celum dei? Omnes

vult quod adhuc tanquam serui loquimur: **N**umquid tantum meritum habere possumus in ecclesia: quibus iam filij facti ex seruis: quantum habuit ipse apostolus: Paulus: **A**t tamen quod dicit in epistola: Paulus seruus Christi Iesu. Si ille se adhuc dicit seruum per quem nobis euangelium predicatum est: quantomagis nos debemus agnoscere conditionem nostram: ut maior sit in nobis gratia ipsius. **P**rimo enim seruos fecit quos redemit. **S**anguis enim ille pro seruis precium est: pro sponsa pignus est. **A**gnoscentes itaque conditionem nostram: et si iam filij pro gratia ipsius: serui tamen propter creaturam: quia vniuersa creatura deo seruit: dicamus: **S**icut oculi seruorum in manus dominorum suorum: et sicut oculi ancille in manus domine sue: sic oculi nostri ad dominum deum nostrum: quoad usque misereatur nostri. **V**ixit et quare. **S**icut serui oculos habent in manus domini sui: et sicut ancille oculos habent in manus domine sue: sic inquit oculi nostri ad dominum deum nostrum. **E**t quasi quereretur: ut quid: **Q**uoad usque inquit: misereatur nostri. **Q**uales ergo seruos voluit intelligi fratres: qui oculos habent in manus dominorum suorum: **E**t quales ancillas: que oculos habent in manus domine sue: quoad usque misereatur domina earum: **Q**ui sunt isti serui et ancille: qui sic habent oculos in manus dominorum suorum: nisi qui iubentur cedi: **O**culi nostri ad dominum deum nostrum: quoad usque misereatur nostri: **Q**uomodo: **S**icut oculi seruorum in manus dominorum suorum: et sicut oculi ancille in manus domine sue. **E**rgo et illi et ille quoad usque misereatur: vel dominus: vel domina. **F**ac ergo aliquem dominum iussisse seruum suum cedi. **V**apulat seruus: sentit plagarum dolores: attendit ad manus domini sui: quoad usque dicat: parce. **M**anum enim ipsam potestatem dicit. **E**rgo quid dicimus fratres: **F**ussit nos cedi dominus noster: et domina nostra: sapientia dei iussit nos cedi: et in hac vita vapulamur: et tota ista vita mortalis plaga nostra est. **A**udi vocem psalmi: **P**ro iniquitate erudisti hominem: et tabescere fecisti sicut araneam animam meam. **A**ttendite fratres: quia tabida est aranea: ut leui tactu conquassetur et moriatur. **E**t ne quasi carnem solam in firmitate mortalitatis putaremus nos habere tabidam: non dixit: tabescere me fecisti: ne secundum carnem intelligeremus: sed ait: tabescere fecisti sicut araneam animam meam. **N**ihil enim infirmius anima nostra posita in medijs temptationibus seculi: in me-

dominus gemitibus et perturbationibus molestiarum: nihil ea infirmius donec hereat soliditati celesti: et sit in templo dei unde iam non cadat: **Q**uia primo ut veniret ad hanc infirmitatem et tabificationem: sicut aranea infirma facta est: et de paradiso expulsa est: tunc iussus est seruus cedi. **F**ratres mei: videte ex quo vapulemus. **I**n omnibus qui ab initio generi humani nati sunt: in omnibus qui nunc sunt: in omnibus qui postea nascentur **A**daz vapulat: **V**apulat **A**da: id est generi humanum: et multi sic obdurauerunt: ut nec plagas suas sentiant. **Q**ui vero ex ipso genere filij facti sunt: receperunt sensum doloris: sentiunt se vapulare: et nouerunt quis iussit ut vapulet: et leuauerunt oculos suos ad eum qui habitat in celo: et sic sunt oculi eorum in manus domini sui: quoad usque misereatur: sicut oculi seruorum in manus dominorum suorum: et sicut oculi ancille in manus domine sue. **E**t ides felices aliquos in isto seculo ridetes: iactantes se non vapulatum: imo peius vapulatum: hoc ipso grauiter cedunt quod sensum iam perdididerunt. **E**uigilet et vapulet sentiat quod vapulatum: sciant quod vapulatum: et doleant quod vapulatum: quoniam quod apponit scientiam apponit dolorem: **H**oc scriptura dicit. **I**ohannes dominus in euangelio: **B**eati lugentes quoniam ipsi consolabuntur. **A**udiamus vocem hominis qui vapulat: et sint iste unus cuiusque nostrum voces: et quoniam nobis bene est. **N**am quis non intelligat vapulare se: quoniam egrotat: quoniam in carcere est: quando in catena: quoniam forte latrones patitur: quoniam ab aliquibus improbis et aliis molestie irrogatur: sentit vapulare se: **M**agnus sensus est videre quod vapulat: et quoniam illi bene est. **N**on enim ait scriptura: in **J**ob: temptationibus abundat vita humana: sed ait: nunquam non temptatio est vita humana super terram: **T**ota ipsa vita temptationem dicit. **O**mnis ergo vita tua super terram plaga tue sunt. **P**lage quod diu uiuis in terra: siue feliciter uiuas: siue in aliqua tribulatione constitutus sis clama: **A**d te leuaui oculos meos qui habitas in celo. **A**d manum domini qui te iussit cedi: cui dicit in alio psalmo: **P**ropter iniquitatem erudisti hominem: et tabescere fecisti: sicut araneam animam meam: clama ad manum cedetis et dic. **M**iserere nostri domine miserere nostri: **N**on sunt iste voces vapulantis: miserere nostri domine miserere nostri: **Q**ui multum repleti sumus despectioe. **I**n plurimum repleta est anima nostra: opprobrium eis qui abundant et despectio superbis. **Q**ui despiciat et temnit.

Alia lra.
† quia.
† Quia multum.
Alia lra.
† abundantibus

Omnes qui fm christu pie volut viuere: necesse est patiant opprobria: necesse e contemnāt ab his qui volut impie viuere: quoru felicitas tota terrena est. Irridentur illi qui felicitate vocat qua oculis terrenis videre non possunt: et dicunt eis: Quid credis infans? Quides qd credis? Reuersus e aliquis ab inferis et retulit tibi quid ibi agit? Ecce ego quod amo video: et fruor. Despicis qz speras qd non vides: et despicit te ille qui quasi tenet quod videt. Attende ipse si tenet: noli turbari: vide si ipse tenet: et nō tibi insultet: ne cum putas eū felicem in presenti: amittas verā felicitatem futurā. Noli turbari: attende si tenet. Labitur hoc ab illo quod tenet: vel ipse ab eo qd tenet: Necesse est trāseat aut ipse p res suas: aut res ipsius per illū. Per quē res transeūt sue: Qui viuus labefactauerit. Qui trāsit per res suas: Qui in diuitijs morit: qz cū moritur nō eas secū aufert ad inferos. Bonū meam habeo: iactauit se. Queris quā domū tuā: Quam mihi dimisit pater meus. Et ille. Unde habuit hāc domū: Quis noster illi eā dimisit. Recurre et ad pauū: inde ad attauū: et iam nomina nō potes dicere. Nonne inde potius terreris: quia multos attendis transisse per illam domū: et nemine ipsorum secū illā tulisse ad eternā domū: Pater tuus hic eā dimisit: transijt per illā: sic et tu transibis. Si ergo transitū habetis in domo vestra: stabulū est itinerantiū: nō habitatio cōmanentiū. Et tñ qz nos ea que futura sunt speramus: et in futurā felicitatē suspiramus: et nondū apparuit qd erimus: quibus iam filij dei sumus: qz vita nostra abscondita est cū christo in deo: repleti sumus despectione: id est contemptu ab his qui felicitatē querūt: vel habent in isto seculo. In plurimū repleta est aīa nostra: opprobriū eis qui abundāt et despectio superbis. Querebamus qui sunt q̄ abundāt: exposuit tibi cū dixit: superbis. Qd est aut opprobriū: hoc est despectus: et qd est: qui abundāt: hoc est: superbis. Repetitio sententiae est: opprobriū eis qui abundant: et despectio supbis. Quare abundāt supbi? Quia hic volunt esse felices. Quid: Quādo ipi miseri sunt: nūquid abundāt? Sed forte qñ miseri sunt nō nobis insultāt. Intendat caritas vestra. Tūc insultant forte qñ felices sūt: qñ se iactant in pōpa diuitiarū suarū: qñ se iactāt in ventositate falsosorū bonoz: tunc insultant nobis: et quasi

dicunt: Ecce bñ mihi est: fruor ego reb⁹ presentibus: recedāt a me qui pmittūt qd nō ostendūt: qd video teneo: qd video fruor: bñ mihi ē in hac vita. Tu securior esto: qz resurrexit christus: et docuit te qd in alia vita datur⁹ sit: certus esto: qz dat. Sed insultat ille: qz tenet. Fertō insultantē: et ridebis gementē. Postea em̄ veniet tempus qñ dicturi sūt illi ipi: Hi sūt q̄s aliquñ habuim⁹ in risum. Verba sunt libri sapiētiae: qz pdidit nobis scriptura que dicturi sūt illi ipi: qui nos mō irrident: et qui nos despiciunt: et a quib⁹ impleti sumus opprobrio et despectione. Que verba habebūt tūc qñ a veritate despiciuntur: Tūc em̄ ad dexterā fulgere quos secū cōmixtos contēpserūt: cuius factū fuerit in illis qd dixit Ap̄s: Cū christus apparuerit vita vestra: tūc et vos cū illo apparebitis in gloria: et dicunt: Hi sunt quos aliquñ habuim⁹ in risū et in similitudine improperij. Nos insensati vitā illoz estī mabamus infantiā: et sine illoz sine honore. Quō cōputati sūt inter filios dei: et in sanctos fors illoz est: Et sequunt in eo sermone: et adijciūt: Ergo errauim⁹ a via veritatis: et iusticie lumē nō luxit nobis: et sol nō ortus est nobis. Quid p̄fuit nobis superbia: et diuitiarū iactāna qd cōtulit nobis: Ibi tu nō eis insultas: qz ipi sibi iā insultant. Qd donec fiat fratres leuem⁹ oculos nostros ad eū qui habitat in celo: et nō ab illo tollamus oculos: quo ad usqz misereat nri: et liberet ab omni tēptatione et opprobrio et despectu. Huc accedit qd aliquñ et ipi qui sunt in flagello infelicitatis tp̄alis insultant nobis. Inuenis aliquē p merito iniquitatū suarū: siue occulto iudicio dei: siue manifesta dānatione mitti in carcerē: portare catenā: et ipse insultat: et cum ei dictū fuerit: Quare nō bñ vixisti: Ecce quo venisti male viuendo: ille respondit. Quare illi qui bñ viuūt ista patiūtur: Et illi p̄pterea patiūtur vt pben̄: vt tēptationib⁹ exerceant: vt flagellis pficiant: qz flagellat de⁹ oēs filiū quē recipit. Et si vnicū sine petō flagellauit: et p nobis oib⁹ tradidit eū: quō debem⁹ nos flagellari qui fecim⁹? Quare flagellemur? Cū ista dixerim⁹ illi: et de infelicitate adhuc supbiūt: et afflicti nō dū hūliati respondēt: et dicūt: Ista sūt verba chastianorū vanorū qui credūt qd nō vident. Sed et ipi insultāt: quid putamus fratres: qñ nō eos cōmemoratos in h psalmo cū dicēt: Opprobriū eis qui abundāt et

despectio supbis. **Q**uidē insultat chri-
stianis z ab eis qui nō abūdant: sed cū sint
in egestate z erūnis: nec ipsi cessant insulta-
re. **C**erte ergo opprobriū eis qui abūdāt.
An forte nullus inuenitur qui etiā positus
in calamitate insultet: si non insultauit la-
tro qui cū crucifixo dño crucifix⁹ erat: **E**r-
go si insultant z illi qui nō abūdant: quare
psalm⁹ ait: **O**pprobriū eis qui abundant:
Si diligēter discutiam⁹ z ipsi abūdāt. **E**n-
de abūdant: **F**lam nisi abūdaret supbi nō
essent. **A**li⁹ est abūdāt pecunia z inde su-
perb⁹ est: ali⁹ abūdāt honorib⁹ z inde su-
perbus est: ali⁹ abūdare se iusticia putat: z
inde supbit qd̄ peius est. **Q**ui vidētur non
abūdare pecunia: iusticia sibi videt abun-
dare aduersus deuz: z positi in calamitati-
bus se iustificant: deuz accusant z dicunt:
Quid admisi: aut qd̄ feci: **E**t tu dic: respi-
ce: recordare pctā tua si nihil fecisti. **T**itil-
latur aliquātū p̄sciētia: z redit ad se: z co-
gitat facta sua mala: z cū cogitauerit facta
sua mala: nec sic vult p̄fiteri: qz digna pa-
titur: sed dicit: **E**cce manifeste feci multa:
sed multos video peiora fecisse: z nihil ma-
li pati: iustus est cōtra deū. **A**būdāt ergo
z ipse: plenū habet pectus iusticie: qsi qui
dē illi de⁹ videtur malefacere: z ipse sibi vi-
detur iniuste pati: z si daret illi nauim gu-
berandā in naufragiū iret cum illa. **E**ult
aut̄ deū excutere de gubernatiōe hui⁹ mū-
di: z ipse tenere gubernacula creature z di-
stribuere omnib⁹ dolores z leticias: penas
z p̄mia. **E**t qd̄ miramini. **I**nfelix aīa abun-
dat: sed abundat nequicia: abundat mali-
cia: z eo plus abūdāt nequicia: quo sibi vi-
detur abūdare iusticia. **A**t vero christian⁹
homo nō debet abundare: sed pauperē se
debet cognoscē. **E**t si habet diuitias scire
debet: qz nō sūt ille vere diuitie vt alias de-
sideret. **Q**ui em̄ diuitias falsas desiderat
veras nō querit. **Q**ui aut̄ veras querit: ad
huc pauper est: z recte dicit: **P**auper z do-
lens ego sum. **R**ursus ille q̄ paup̄ est: z ne-
q̄cia plenus est: vñ dicit abundare: **Q**uia
displicet illi qz paup̄ est: z iusticia ipsa vide-
tur abūdare in corde suo aduersum iustici-
am dei. **E**t que abūdantia iusticie nostrae:
Quātacūqz iusticia nostra in nobis fue-
rit: ros est nescio q̄s ad illū fontem ad sagi-
nam illā tantā: stillicidia quedā sūt que vi-
tā nostrā molliāt: z durā iniquitatē soluāt.
Modo desiderem⁹ de pleno fonte iusticie
saginari: desiderem⁹ vbertate illa satiari:

de qua dicit in psalmo: **I**nebriabūtur ab
vbertate dom⁹ tue: z torrete voluptatē tue
potabis eos. **H**ic aut̄ cū sum⁹ inopes: nos
esse intelligam⁹: z egētes nō solū harū diui-
tiarū: qz nō sunt vere diuitie: sed z ipius sa-
lutis. **E**t qñ fami sumus: intelligam⁹ qz in-
firmamur. **Q**diu em̄ corp⁹ hoc esurit z si-
tit: q̄ diu corpus hoc vigilādo fatigat: stā-
do fatigatur: ambulādo fatigat: sedēdo fa-
tigatur: māducādo fatigat quocūqz se ver-
terit ad subsidiū fatigatiōis ibi inueniet ali-
am fatigationē. **N**on est q̄ p̄fecta sanitas:
nec in ipo corp⁹. **N**ō sunt q̄ ille diuitie: sed
mendicitas. **Q**uia quātomagis abūdāt:
tāto crescit iopia z auaricia. **N**ō est ista sa-
lus corporis: sed infirmitas. **P**aragoriza-
mur q̄tidie medicamētis dei: qz māduca-
mus z bibimus. **M**edicamēta ip̄a sunt q̄
nobis apponunt. **F**ratres si vultis videre
q̄lis morbus nos habeat: q̄ ieiunat septem
dieb⁹: fame p̄sumit. **E**rgo illa fames ibi ē:
sed iō illā nō sentis: qz quotidie illā curas.
Ergo nec ip̄a sanitas nobis est p̄fecta. **I**n-
tēdat caritas vestra: quō nos intelligam⁹
inopes vt gaudeam⁹ ad eū: z leuem⁹ oca-
los ad eū q̄ habitat in celo. **N**ō sunt ille ve-
re diuitie: plus augent cupiditatē ei qui eā
possident. **N**ō est illa vera corp⁹ sanitas:
qz portat infirmitas vbiqz defectiua: quo-
cūqz se verterit deficit. **I**n ipo adiutorio n̄
inuenies firmamētū. **L**assat stādo: sedere
vult: **N**ūq̄d vel sedēdo durauit: **Q**ō sibi
elegit vt nō fatigaret: ibi habet deficē. **L**as-
satus est vigilādo dormitur⁹ ē: nūq̄d q̄ dor-
miuit nō deficit: **L**assat⁹ est ieiunādo: refec-
tur⁹ est. **S**i plus refecerit: inde deficit. **I**n
nulla re pōt p̄scuerare ista infirmitas. **I**usti-
cia q̄d: **Q**uāta iusticia ē inter tātas tēpta-
tiōes: **P**ossum⁹ p̄tinere ab homicidio: ab
adulterio: a furtis: z p̄ iurijs: a fraudibus:
Nūq̄d ab iūqs cogitatiōib⁹: **N**ūq̄d z a sug-
gestionib⁹ malarū cupiditatū: **Q**ue est q̄
iusticia n̄ra: **T**otū q̄ esuriamus: totū sitia-
mus: z veras diuitias: z verā sanitatē z ve-
rā iusticiā. **Q**ue sūt vere diuitie: **C**elestis il-
la mātio in hierusalē. **Q**uis. n. dicit diues
in hac terra: **Q**ñ laudatur diues qd̄ dicit.
Multū diues ē: nihil illi deest. **L**aus certa
laudātis illa ē: nā ista nō est. **C**ū dicit nihil
illi deest: attēde si nihil illi deest. **S**i nihil
cupit: nihil illi deest. **S**i autē adhuc cupit
maiora q̄ q̄ habet: ad hoc accesserūt diui-
cie: vt egestas cresceret. **I**n illa vero ciui-
tate vere erūt diuitie: qz ibi nihil nobis de-

erit: qz nec indigebim⁹ aliqua re: z vera sanitas erit. **Que** e vera sanitas? **Cu** absorpta fuerit mors in victoria: z cu corruptibile hoc induerit incorruptione: z mortale b induerit immortalitate: **Tu**c erit vera sanitas: tuc erit da z pfecta iusticia: vt nihil mali no solu facere: sed nec cogitare possum⁹. **Modo** aut inopes: paupes: egetes: dolentes: suspiramus: gemimus: oram⁹: leuam⁹ oculos ad deu: qm z illi qui felices sunt in hoc mudo despiciunt nos: **Abundat** em z illi qui infelices sunt in hoc seculo: despiciunt nos: qz z ipsi abundant: z iusticia est in corde ipsoru: sed falsa. **Non** pueniunt ad vera: qz repleti sunt falsa. **Tu** aut vt puenias ad vera: esto eges z medic⁹ ipius iusticie: z audi euageliu: **Beati** qui esuriunt z sitiunt iusticia: qm ipsi saturabunt.

Explicit Tract. de ps. CXXII.
Incipit Tract. de ps. CXXIII.

Be ne nostis ia fratres carissimi canticu graduu esse canticu ascensionis nostre: eandemq ascensionem no corporis pedib⁹ fieri: s cordis affectu⁹. **Hoc** sepiissime insinuauim⁹ vob: nec eade sepi⁹ repetenda sunt: vt sit locus dicendi: que no du dicta sunt. **Et** ergo iste psalmus que nunc vobis carata audistis: **Canticum graduu superscribitur.** **Ips**e est titulus ei⁹. **Cantat** ergo ascendentes: z aliquando tanq vnus cantat: aliquando tanq multi: qz z multi vnus: qz z vnus christus: z in christo membra xpi cu christo vnu faciunt: z horu omniu membroru caput in celo est. **Corpus** aut etia si laborat in terra non est pclusus a capite suo. **Resup** em caput pspicit z consultat corpori. **Nam** si no pfuleret: no diceret illi pscutori: adhuc Saulo: no du paulo: **Saule** saule quid me psequeris? **Et** hec optime nostis: z vsitata sunt vobis. **Non** aut cu fastidio comemorent eis quib⁹ no exciderunt: vt p eoz patientia redeant in cor: etia eorum quibus exciderat. **Salubria** sunt em z sepi⁹ dicenda. **Sive** g vn⁹ ceter: siue multi cantent: z multi hoies vn⁹ ho est: qz vnitas est: z christ⁹ sicut dixim⁹ vn⁹ est: z oes christiani membra sut christi. **Quid** g isti cantat: **Hec** membra christi quid cantat: **Amant** em z amado cantant: z desiderado cantat. **Aliqui** cu tribulatione cantat: z aliqui exultado cantat cu in spe cantant. **Tribulatio** em nostra in pnti seculo: spes vo nostra de futuro: z nisi in tribulatioe pntis seculi psoletur nos spes futuri seculi

perimus. **Gaudiu** g nostru fratres nondu est in re: s ia in spe: **Spes** aut nostra ta certa est: quasi ia res perfecta sit. **Nec** em timemus pmittete veritate: veritas em nec falli potest: nec fallere: **Bonu** est vt hereamus illi: illa nos liberat: sed si maserimus in verbo ei⁹. **Modo** em credim⁹ tunc videbimus. **Cu** credimus spes est in isto seculo: cu videbimus res erit in futuro seculo: **Videbim⁹** aut facie ad facie. **Tu**c aut videbimus facie ad facie: cu habuerimus corda mundata. **Beati** em mundo corde qm ipsi desu videbunt. **En** aut corda mundant: nisi p fidem: **Sicut** Petr⁹ ait in actibus apostoloru: mundas fide corda eoru. **Mundatur** aut corda nostra p fidem: vt possint esse idonea capere specie. **Ambula** mus em nuic p fidem nondu p specie: sicut **Apl**s dicit: **Qu**diu. n. sum⁹ in corpe pegrinamur: a dno. **Et** quid pegrinamur: **Per** fidem em ambulamus inqt: no p speciem. **Qui** ergo pegrinatur: z p fidem ambulat: no du est in patria: sed ia e in via: **Qui** aut no credidit: nec in patria e: nec in via. **Si** ergo ambulem⁹ tanq in via simus: qz ipse rex patrie factus est via. **Rex** patrie nostre dns. **Jesus** christus: z ibi veritas: hic autem via. **Quo** imus: **Ad** veritate. **Qua** imus: **Per** fide. **Quo** im⁹: **Ad** xpm. **Qua** im⁹: **Per** christu. **Ips**e em dixit: **Ego** sum via: veritas: z vita. **Bixerat** aut aliqui credentibus in se: **Si** maseritis in verbo meo: vere discipuli mei estis: z cognoscetis veritate: z veritas liberabit vos. **Et** cognoscetis inqt veritate: s si maserit in verbo meo. **In** quo verbo: **Sicut** dicit **Apl**s: hoc est verbu fidei qd pdicamus. **Primo** g verbu fidei est: in quo verbo fidei si maserimus: cognoscem⁹ veritate: z veritas liberabit nos. **Veritas** immortalis est: veritas incommutabilis est: veritas illud verbu est: de quo dicit: **In** principio erat verbu: z verbu erat apud deu: z de⁹ erat verbu. **Et** qs hoc videt: nisi corde mudato: **Un** mudatur corda: **z** verbu caro factu est: z habitauit in nobis. **Qd** g manet verbu in se veritas e: ad qua venim⁹: z q nos liberat. **Qd** aut pdicat verbu fidei: in quo nos vult dns per manere vt cognoscam⁹ veritate: hoc e verbu caro factu est: z habitauit in nobis. **Cre**dis in christu natu in carne: z puenies ad christu natu d deo desu apud desu. **Exultantes** cantat isti psalmos qs legim⁹: membra ista christi exultata z cantat psalmu istu: **Et** qs